

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Den, som der vinder, skal æde de søde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Den, som der vinder, skal æde de søde", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 415.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid151020/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

5. Om Bestandighed og Fremvext i Troen.

Nr. 281.

Mel. Sorrig og glæde du vandre til høbe.

J E s u s. Anb. 2, 7.

Den, som der vinder, skal øde de spøde
Frugter, som midt i Guds paradiis groer,
Ingen slags død eller jammer skal møde
Den paa mig stedse og hiertelig troer,
Qvægende suft,
Styrke og kraft
Gives den, seyren i døden har haft.

S i e l e n.

2. Hielp mig, o! sødeste JEsu! at vinde,
Ofte jeg strider med skrøbelig magt,
See, hvor kund synden mig huenderne bindes,
At jeg i striden er næsten forsagt,
Frelsero bliid!
Før du min striid!
At jeg kund vinde i angestens tiid.

J E s u s. v. 11.

3. Den, som der vinder, tør ikke forsage,
Ingen skal nogen tiid skade hans siel,
Trods, at den anden død skulde den plage,
Som før har fegtet saa mandig og vel!
Hiertet skal lee,
Øyet skal see
Mig, som ham frelste af alle slags vee.

S i e l e n.

4. Hielp mig, o! sødeste JEsu! at vinde,
Lidel formanaer kum min skrøbelig troe,

*Nr. 281. J1 (sværende under forfattermerke) sidst i afsnittet *Om Bestandighed og Fremvext i Troen*, s. 68) J2. Overskrift mangler i J1, 3, 3; trods! trots! skulde den! skalde dem! J3, 4: fegtet! fægtet! J4-5, 3, 7: han! han! J5.*

*Nr. 281. Nærrest oversættelse, men i andet versemål. Wer überwunden, soll vom
holz geseissen, Philipp Balthasar Simold genannt v. Schütz, findet's ikke hos Schr.,
men i Freylinghausen, Gelstriches Gesang-Buch. — 3, 1: *har ikke forsage* behøver
ikke at tæke medet. — 3, 3: *trods*, *af* ikke Isle om, at.*

Om ey din naade, som solen, vil rinde
Op i mit hiertes formørkede boe.
Mørket fordrev!
Synden går stiv!
Guds frygt opvarme mit herte og liv!

J E s u s. v. 17.

5. Den, som der vinder, jeg giver at æde
Manna, som udi Guds ark er henlagt,
Saa og forsikring paa himlenes glæde,
Om hand den hvide steen tager i agt, 553
Hvo, som den faaer,
Eene forstaaer
Det navn, som alle Guds kæmper attræaer.

S i e l e n.

6. Hielp mig, o! spødeste JEsu! at vinde,
Verden sit kjædelig manna og strøer,
Hvorudi satans forgift er at finde,
Hvorved saa mangen en siel saa hendør;
JEsu, mig kryst
Saa til dit bryst,
At du for altid est ene min lyst,

J E s u s. v. 26 etc.

7. Den, som der vinder, og striden fuldender,
Holder min gierning og bliver mig troe,
Jern hand skal spre, som riset i hænder,
Stede de onde, som potter, i toe,
Knuse dem smaae,
Slide og slaae,
Mens der er noget at hevne sig paa.

S i e l e n.

8. Hielp mig, o! spødeste JEsu! at vinde,
Giør du min christendom lutter og reet!

6, 7: est] er J6-7.

5, 2: 2. Mos. 16, 33-34; Hebr. 9, 4. — 8, 2: lutte] intret, ret.

Alt det, som hedensk er, af mine sinde
Driv og bortryd hver forargelses steen!
Rens du i grund
Hierte og mund!
Giør mig i troen retsindig og sund!

J E s u s. Cap. 3, 5.

9. Den, som der vinder, skal klædes med hvide
Stikkede klæder og finde sit navn
Skrevet i livets bog; hvo lør vel slide
554 Den af min haand, som mig haver i favn?
Stedse hand skal
Meer end christal
Skinne i himlens den deyligste sal.

S i e l e n.

10. Hielp mig, o! sådeste JEsu! at vinde,
See, hvad min kiorcel er skiden og fuhl,
Lad min forvendte indbildning forsvinde!
Thi for dig er der jo intet i skuln;
Toe du mig saa,
At jeg og maa
For dig i saligheds klæder bestaae.

J E s u s. v. 12.

11. Den, som der vinder, bestandig skal blive
I min Guds tempel en pillere sterk,
Der jeg tre deylige navne vil skrive:
Stadens og Guds og mit nye navn vel merk:
Kzempe, hold ud!
Jeg er din Gud,
Du est min borger, min daatter, min bruud.

S i e l e n.

12. Hielp mig, o! sådeste JEsu! at vindc,
See, hvor let tabes mit hierete og mod,

10, 3: *indbildning*] *indbilding* 11, 1, 7: *est*] er Jst-t.

9, 2: *stikkede*] broderede. — 10, 3: *forvendte*] forvildede. — 11, 2: *pillere*] pille.

418

Af mine Brødres og en anden kier Vens Psalmner

Nr. 281

Styrke og naade er hos dig at finde,
At min mundering er, JEsu, dit blod:
Trots da alt, hyad
Fnyser af had!
Dit blod mig, o! JEsu! gjør modig og glad.

J E s u s. v. 21.

13. Den, som der vinder, skal have den ære,
At hand beklæder min helligheds støel.
Her hand i korset mit billede maa bær,
Der skal hand glimre som himlenes soel, 555
Himlenes hoc
Fører ham roe,
Derfor strid tapper, standhaftig og troc.

Sielens.

14. Hjælp mig, o! sjælste JEsu! at vinde,
Fiendernes mængde staaer mod mig paa luur,
Dievelen, verden og hendes gudinde,
Kjød og blod, som er min onde natur;
Jag den nu hen!
Jeg er igien,
Christe! din, du og min sjælest ven.

N. B.

12, 5: *trots*] *trotz* J.

12, 4: *mundering*] klædning. — 12, 5: *trots*] lige meget med. — 13, 6: *fører*] bringer.